

§§ 9 og 10 samt *Lovforslagets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Den følgende Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 60 af 26. Februar 1940 om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 541).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det Lovforslag, som her er til Behandling, er en Udvidelse af Loven af 26. Februar 1940 om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer. Det er paa forskellige Punkter, der her er sket en Udvidelse, men jeg skal nøjes med at fremhæve de vigtigste. Der er for det første § 1, hvori der gives Landbrugsministeren en Bemyndigelse til at paabyde, at der i Skovene gennemføres en Pligthugst, og i det hele taget til at paalægge Ejere af Skove, Moser og Brunkulslejer at udnytte dem mere, end de har gjort det i Forvejen, hvis det menes at være nødvendigt. Denne Bemyndigelse er naturligvis foreslaaet, fordi vi er kommet ind i en Situation, i hvilken det maa forudses at være nødvendigt, at der fremskaffes saa store Mængder af indenlandsk Brændselsmateriale som overhovedet muligt.

Det foreslaas i § 2, at Brændselsudvalget udvides med 2 Repræsentanter, nemlig 1 for Statsskovbruget og 1 for de private Skove, saaledes at Udvalget udvides fra 9 til 11 Medlemmer. Der kan jo blive Tale om Indgreb i Skovejernes Interesser, og derfor mener man det rigtigt, at disse bliver repræsenteret i Brændselsudvalget.

Dersom Ministeriet og Brændselsudvalget skønner det nødvendigt af Hensyn

til Fremskaffelse af det nødvendige Brændselsmateriale, at der foretages Ekspropriation af Skove, Tørvemoser, Brunkulslejer eller Brændselsmateriale, skal en saadan Ekspropriation foretages, og Bemyndigelse hertil gives i § 3. Jeg har dog den Opfattelse, at selve denne Bestemmelses Indførelse vil vise sig tilstrækkelig, saa at det ikke bliver nødvendigt at gaa til Ekspropriation. Under Behandlingen af Lovforslaget i Folketinget vedtog man en Ændring af § 3, idet man tilføjede den Bestemmelse, der nu findes som sidste Punktum i Paragraffen, og hvori det siges, at hvis man kun vil ekspropriere Brændselsmateriale, kan Ejeren kræve, at ogsaa Arealet inddrages under Ekspropriationen.

I § 6 findes der en Bestemmelse om, at hvis der er foretaget Ekspropriation og man har udnyttet det paagældende Brændselsmateriale eller Arealet, kan Ejeren, naar det hele er forbi, kræve sig Arealet tilbagegivet, naturligvis mod Betaling, og denne Betaling fastsættes af en Taksationskommission.

Lovforslaget indeholder naturligvis ogsaa Bestemmelser om, at Personer, som overtræder Loven, kan idømmes Bøder.

I § 9 findes en Bestemmelse om, at det Arbejde, der ifølge Lovforslaget skal udføres, fortrinsvis skal overlades til gifte Arbejdsløse i Landkommunerne og arbejdsløse i Byerne; kun for saa vidt det er absolut nødvendigt, maa der anvendes ugifte Arbejdere paa Landet. Denne Bestemmelse, som er indført i Folketinget, er foranlediget af Henvendelser fra de Egne af Landet, hvor man har store Arealer med Tørvemoser, og hvor man derfor har frygtet, at naar der nu blev saa stærk Gang i Tørveproduktionen, kunde Landbruget blive berøvet den nødvendige Arbejdskraft, navnlig for saa vidt angaar unge, ugifte Personer. Der er jo i Forvejen et stort Antal arbejdsløse paa Landet, og man har derfor ment det rigtigt, at Arbejdet i første Række forbeholdes disse.

Endelig skal jeg nævne, at der i § 11 findes en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Laanemuligheden i Henhold til § 9 i Hovedloven ogsaa kan komme til at gælde for Færøerne. Man mener, at denne Bestemmelse maaske kan faa nogen Betydning.